

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ס ע"ב

פרשת אחרי מות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

יִמָּא רַבָּא, לְאַרְבַּע זַוּיין. דָּא אָזיל לְסִטְרָא דָּא, וְדָא אָזיל לְסִטְרָא דָּא. וְכֵן כְּלָהוּ. אַרְבַּע חִיזוּ דְאַנְפִין אֶתְחַזְיין בְּהוּ, וְכֵד אֶתְכַלִּילֵן בְּחֵד, כְּתִיב, (יחזקאל א) וּדְמוּת פְּנִיָּהֶם פְּנִי אָדָם, פְּנִיָּהֶם דְכָלָא.

תרגום לעברית

לְמִדְנּוּ, אֵלֶּף וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּעָלִי מַגְנִים בְּעָלִי הַשְּׁלֵטוֹן נֶאֱחָזִים מֵהַצֵּד הַזֶּה, שֶׁהֵם גְּבוּרִים. בְּיַדִּי אוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא נֶעַר אַרְבָּעָה מִפְתָּחוֹת גְּדוּלִים. תְּנִינִים שֶׁהוֹלְכִים תַּחַת הַסְּפִינָה שֶׁל הַיָּם הַגָּדוֹל הַזֶּה לְאַרְבַּע זַוּיּוֹת. זֶה הוֹלֵךְ לְצֵד זֶה, וְזֶה הוֹלֵךְ לְצֵד זֶה, וְכָךְ כָּלֶם. אַרְבָּעָה מֵרֵאוֹת שֶׁל פְּנִים נִרְאִים בָּהֶם, וְכִשְׁנֹכְלָלִים בְּאַחַד, כְּתוּב (יחזקאל א) וּדְמוּת פְּנִיָּהֶם פְּנִי אָדָם, פְּנִיָּהֶם שֶׁל כָּלֶם.

טקסט הזוהר

אַפִּי רַבְרָבִי, וְאַפִּי זוּטְרִי, כְּלִילֵן כְּחֵד לְעִילָא, תְּרִי סְלִקִין וְשִׁאטִין, וְתִרִין מְגֻרֻפִין בְּיַדִּיהוּ. אֵלֶּף טוּרִין סְלִקִין וְעֵאלִין (ס"א אֵלִין טַמִּירִין עֵאלִין וְסִלְקִין) בְּכָל יוֹמָא, מְשַׁקִּיו דִּהְהוּא יִמָּא, לְבַתֵּר, אֶתְעַקְרוּ מִנֵּה, וְסִלְקִין לְיִמָּא אַחֲרָא.

פנים גדולים ופנים קטנים כלולים כאחד למעלה, שנים עולים ומשוטטים, ושתי מגרפות בידיהם. אלה הרים עולים ונכנסים (אלו מכסים נכנסים ועולים) בכל יום מהשקאת אותו הים, אחר כך נעקרים ממנה ועולים לים אחר.

טקסט הזהיר

לית חושבנא לאינון דאתאחדן בשערהא, תרין בנין ינקין כל יומא, דאקרון מאללי ארעא. ודא הוא רזא דספרא דצניעותא, דכתיב, (יהושע ב) וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר. ואלין, ינקין מתחות סטרי אברהא, תרין בנות בתחות רגלהא, (ס"א ואלין ינקן מסטרא דאברהא, תרין בנות בתחותהא) ועל דא כתיב, (בראשית ו) ויראו בני האלהים את בנות האדם. ואלין מתאחדן בטריפי (ס"א בטופרי) דההיא ערסא, ודא הוא דתנינן, דכתיב, (מלכים א ג) אז תבאנה שתים נשים זונות אל המלך. אז תבאנה, ולא מקדמת דנא, ובזמנא דישראל לתתא, אהדרון קדל מבתר קודשא בריך הוא, מאי כתיב, (ישעיה ג) עמי נוגשיו מעולל ונשים משלו בו. ודאי.

תרגום לעברית

אין חשבון לאותם הנאחזים בשערותיה, שני בנים יונקים כל יום, שנקראים מרגלי הארץ, וזהו סוד של ספרא דצניעותא, שכתוב (יהושע ב) וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר. ואלו יונקים מתחת צדדי איברייה. שתי בנות תחת רגליה, (ואלו יונקים מצד אברהם, שתי בנות בתחתיה) ועל זה כתוב (בראשית ו) ויראו בני האלהים את בנות האדם. ואלו נאחזים בעלי (בצפרני) אותה מטה, וזהו ששנינו, שכתוב (מלכים א ג) אז תבאנה שתים נשים זונות אל המלך. אז תבאנה, ולא מקדם לכן. ובזמן שישראל למטה, מחזירים ערף מאחר הקדוש ברוך הוא, מה כתוב? (ישעיה ג) עמי נגשיו מעולל ונשים משלו בו. ודאי.

בִּידָא שְׁמַאלָא, שְׁבָעִין עֲנָפִין, דְּמַגְדִּילִין בֵּין נוּנֵי יָמָא, כְּלָהוּ סוּמְקֵי כְּוֹרְדָא. וְעִילָא מְנַהוּן, עֲנָפָא חַד סוּמְקָא יְתִיר, דָּא סָלִיק וְנַחֲתִית. וְכָלָהוּ אֶתְחַפֵּין בְּשַׁעְרָהָא.

תרגום לעברית

בִּיד שְׁמַאל שְׁבָעִים עֲנָפִים שְׁמַגְדִּילִים בֵּין דְּגֵי הָיָם, כָּלָם אֲדָמִים כְּשׁוֹשְׁנָה, וּמַעְלֵיהֶם עֲנָף אֶחָד יוֹתֵר אָדָם, זֶה עוֹלָה וְיוֹרֵד, וְכָלָם מִתְכַּפְּסִים בְּשַׁעְרוֹתֶיהָ.

טקסט הזוהר

מֵאֲרֵי דְלִישְׁנָא בִּישָׁא. כַּד נַחֲתִית חוּזָא. אֶתְעַבִּיד מְקַפֵּץ עַל טוּרִין, מְדַלְגָא עַל טַנְרִי. עַד דִּישְׁכַּח טַרְפָּא, דְּאֶחִיד בְּטוּפְרֵי וַיִּיכּוֹל. כְּדִין שְׂכִידָא, וְאֶתְחַזֵּר לִישְׁנִיהָ לְטָב. וְכַאֲדִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּמִזְמָנִין לִיהָ טַרְפִּיהָ. אֶהְדֵּר לְאַתְרִיהָ (ס"א לַבְתְּרִיהָ), עֵייל בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא.

תרגום לעברית

בְּעַל הַלְשׁוֹן הָרַע, כְּשִׁיּוֹרֵד הַנֶּחֱשׁ, נַעֲשֶׂה מְקַפֵּץ עַל הַהָרִים מְדַלֵּג עַל הַסְּלָעִים, עַד שְׁיִמְצָא טַרֵּף שְׂאֵחוֹ בְּצַפְרָנִים, וַיֹּאכֵל. אַזְ שׁוֹכְדָא, וְחֻזְרָתָא לְשׁוֹנוֹ לְטוֹב. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁמִזְמָנִים לוֹ טַרְפוֹ. חוּזֵר לְמִקּוּמוֹ (לְאַחֲרֵיוֹ), וְנִכְנָס לְנִקְבַּ תַּהוֹם רַבָּה.

טקסט הזוהר

כַּד (ס"א סָלִיק סַלְקִין) סָלְקִין מֵאֲרֵי דְרוּמְחִין וְסִיפִין, דְּלִית לֹון חוּשְׁפִּנָא, סוּחְרָנִיָּהוּ דְּאֵינוֹן שְׁתִּין עֲלָאִין, דְּסוּחְרָנִיָּה דְּהָאֵי עֲרָסָא, אֶלְף אֶלְפִין, וְרַבּוּא רַבּוּוֹן, קִימִין בְּכָל סְטָרָא דְּהָאֵי עֲרָסָא לְעִילָא. וּמִנִּיָּה אֶתְזַנֵּן, כְּלָהוּ מְקַמִּיָּה (ס"א וּמִנִּיָּה אֶתְזַנֵּן, לִיהָ פִּלְחִין כּוֹלָהוּ קַמִּיָּה) יְקוּמוֹן.

כְּשֶׁעוֹלָיִם (עוֹלָה עוֹלִים) בְּעָלִי הָרִמָּחִים וְהַחֲרָבוֹת, שָׁאִין לָהֶם חֲשָׁבוֹן, סָבִיב אוֹתָם שְׂשִׁים עָלִיוֹנִים שְׁסָבִיב הַמָּטָה הַזֶּה, אֶלֶף אֲלָפִים וְרַבּוֹא רַבָּבוֹת עוֹמְדִים בְּכָל צֵד שֶׁל הַמָּטָה הַזֶּה לְמַעְלָה, וּמִמָּנָה נְזוֹנִים, כָּלֵם מְלַפְנִיָּה (וממנה נזונים, כלם עובדים לה לפניה) יַעֲמְדוּ.

טקסט הזוהר

מִתַּחַת כְּלָהוּ, נִפְקִין כַּמָּה אֶלֶף וְרַבָּבִין, דְּלִית לֹון חוֹשְׁבָנָא, וְנִחְתִּין וְשֹׁאטִין בְּעֶלְמָא, עַד דְּתִקְעִי מְאִרֵּי שׁוּפָרָא, וּמִתְכַּנְשִׁי. וְהִנֵּי בְּזוּהָמָא דְטוּפְרֵי אַחֲיָדָן.

תרגום לעברית

מִתַּחַת לְכָלֵם יוֹצְאִים כַּמָּה אֶלֶף וְרַבָּבוֹת שָׁאִין לָהֶם חֲשָׁבוֹן, וְיִוָּרְדִים וּמִשׁוּטָטִים בְּעוֹלָם, עַד שֶׁתִּקְעִים בְּעָלִי הַשּׁוּפָר וּמִתְכַּנְסִים, וְאֵלֶּה אַחוּזִים בְּזֶה־מַת הַצִּפְרָנִים.

טקסט הזוהר

דָּא עֲרִסָא כְּלִיל לֹון, דָּא עֲרִסָא, רַגְלוֹהִי אַחֲיָדָן בְּאַרְבַּע סְטָרֵי עֶלְמָא, כָּלָא עָאֲלִין בְּכָלֵלָא, דְּאִשְׁתַּכַּח לְעִילָא, וְאִשְׁתַּכַּח לְתַתָּא, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, וְעַל דָּא כְּתִיב הִנֵּה. מֵאִי הִנֵּה. בְּגִין דְּזָמִינָא לְכָלָא לְעִילָא וְתַתָּא. וְרִשּׁוּמָא הָאִי עֲרִסָא מְכָלָא, אֲדָנִי' אֶתְקָרִי, רַבּוֹנָא דְכָלָא, רְשִׁימָא בֵּין חֵיילָהָא.

תרגום לעברית

הַמָּטָה הַזֶּה כּוֹלֵלֶת אוֹתָם. רַגְלֵי הַמָּטָה הַזֶּה אַחוּזִים בְּאַרְבַּעַת צִדֵּי הָעוֹלָם, כָּלֵם נִכְלָלִים בְּכָלֵל שְׁנִמְצָא לְמַעְלָה וְנִמְצָא לְמַטָּה, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, וְעַל זֶה כְּתוּב הִנֵּה. מַה זֶה הִנֵּה? מִשּׁוּם שֶׁמִּזְמָנָת לְכָלֵם, לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. וְרִשּׁוּמָה הַמָּטָה הַזֶּה מִהַכֵּל, וְנִקְרָאת אֲדָנִי', הָרַבּוֹן שֶׁל הַכֵּל, רְשׁוּמָה בֵּין חֵילוֹתֶיהָ.

בְּגִין כֹּה, כִּהְנָא בְּעִי לְכוּנָא מְלִי דְלַעֲיָלָא, לְיַחְדָּא שְׂמָא קַדִּישָׁא מֵאַתֵּר דְּבִעָא לְיַחְדָּא, וְעַל דָּא תְּנִינָן, כְּתִיב, בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, בְּהָאֵי בְּעִי לְקַרְבָּא קְדוּשָׁה לְאַתְרֵיהּ, מֵהָאֵי אַתֵּר, בְּעִי בַר נָשׁ לְדַחֲלָא מְקַמֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (דְּבָרִים ל"ב) לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁכְּלוּ זֹאת מִיַּד יָבִינוּ לְאַחֲרֵיתָם. כְּלוּמַר, אִי יִסְתַּכְּלוּן בְּנֵי נָשָׂא בְּעוֹנֵשָׁא, הֵיךְ אֲחִידַת זֹאת בֵּין חֲיִילָהּ, וְהֵיךְ אֶתְמַנּוּ קַמָּה כָּל אֵינּוֹן בְּנֵי חֲיִילִין, וְאַחֲיָדוֹן בְּפוֹלְחָנָא לְאַתְפָּרְעָא מִן חֲיִיבָיָא, מִיַּד יָבִינוּ לְאַחֲרֵיתָם, וְיִסְתַּמְרוּן עוֹבְדֵיהוֹן, וְלֹא יַחֲבוּן קָמִי מְלָכָא קַדִּישָׁא.

תרגום לעברית

מִשּׁוּם כֹּה הִכְהִין צָרִיךְ לְכוּן דְּבָרִים שְׁלֻמְעָלָה, לְיַחְדָּא אֶת הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ מִהֶמְקוֹם שְׁצָרִיךְ לְיַחְדּוֹ, וְעַל זֶה שְׁנִינּוּ, כְּתוּב בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, בְּזֶה צָרִיךְ לְקַרֵּב קְדוּשָׁה לְמֶהְקוֹמָה, מִהֶמְקוֹם הַזֶּה צָרִיךְ אָדָם לִפְחֹד מִלְּפָנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעַל זֶה כְּתוּב, (דְּבָרִים ל"ד) לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁכְּלוּ זֹאת מִיַּד יָבִינוּ לְאַחֲרֵיתָם. כְּלוּמַר, אִם יִסְתַּכְּלוּ בְּנֵי אָדָם בְּעוֹנֵשׁ, אֵיךְ זֹאת אֲחוּזָה בֵּין חִילוּתֶיהָ, וְאֵיךְ הִתְמַנּוּ לְפָנֶיהָ כָּל אוֹתָם בְּנֵי הַחִילוּת, וְאוֹחֲזִים בְּעִבּוּדָה לְהַפְרֵעַ מִן הָרָשָׁעִים, מִיַּד יָבִינוּ לְאַחֲרֵיתָם, וְיִשְׁמְרוּ אֶת מַעֲשֵׂיהֶם, וְלֹא יַחְטְאוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ.

טקסט הזוהר

תו אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל בַּר נָשׁ דְּזָכִי לְמִילָף אֲוִרֵיתָא, וְנָטִיר לָהּ לְהָאֵי זֹאת. הָאֵי זֹאת נָטִירַת לֵיהּ, וְגִזֵּר עֲמִיהּ קִיּמָא עַל קִיּמָא דִּילֵיהּ, דְּלֹא יִתְעַדֵּי מַנִּיָּה, וּמִן בְּנוּהֵי וּמִן בְּנֵי בְנוּהֵי לְעֵלְמִין. הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה נ"ט) וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם וְגו'. יִתְבוּ לְמִיכָל. עַד דְּאָכְלוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרַיָּא, כָּל חַד וְחַד לִימָא מְלָה חֲדָתָא דְּאֲוִרֵיתָא. עַל פְּתוּרָא, לְקַמִּיָּה דְּרַבִּי פִּנְחָס.

עוד אמר רבי שמעון, כל אדם שזוכה ללמד תורה וְשומר את הזאת הזו, הזאת הזו שומרת אותו וְכורתת עמו ברית על בריתו, שלא תסור ממנו ומבניו ומבני בניו לעולמים. זהו שכתוב (ישעיה נט) וְאני זאת בריתי אותם וגו'. יֵשְׁבוּ לֹאֲכַל. עד שאכלו, אמר רבי שמעון לחברים, כל אחד ואחד יאמר דבר חדש בתורה על השלחן לפני רבי פנחס.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"א ע"א) ♦

טקסט הזוהר

פתח רבי חזקיה ואמר, (ישעיה נ) יי' אלהים נתן לי לשון למודיים לדעת לעות את יעף דבר וגו'. זכאין אינון ישראל, דקודשא בריה הוא אתרעי בהו מכל שאר עמין, וקראן, קדש. דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליי'. ויהיב

תרגום לעברית

פתח רבי חזקיה ואמר, ה' אלהים נתן לי לשון למודיים לדעת לעות את יעף דבר וגו'. אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא התרצה בהם מכל שאר העמים וקראם קדש, שכתוב קדש ישראל לה', ונתן להם חלק להאחז בשם הקדוש. ובמה אחזו ישראל בשם הקדוש? משום שזכו בתורה. שכל מי שאחז בתורה, זוכה בקדוש ברוך הוא. (בקדש). ושנינו לפני מורנו, מה זה קדש? שלמות הכל שנקראת החכמה העליונה. ומה מקום הזה (שופע שמן משחת קדש בשבילים ידועים למקום שנקרא כינה עליונה), ומשם יוצאים מעינות ונחלים לכל עבר, עד שמגיעים לזאת הזו. [וממקום זה מתעוררת רוח קדושה] וכשמתברכת הזאת הזו, נקראת קדש, ונקראת חכמה, וקוראים לה (והזאת הזו כשמתברכת ממקום עליון, זה שנקרא קדש ונקרא חכמה, קוראים לו) רוח הקדש. כלומר, רוח מאותו קדש שלמעלה. וכשיוצאים ומתעוררים ממנה סודות התורה, אז נקראת לשון הקדש.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

